

Dlaczego artyści?

Przedmowa do polskiej wersji numeru

Drodzy Państwo,

oddajemy do Waszych rąk drugi w tym roku numer czasopisma *Avant*. Jego zawartość ujęta została w klamrę prac artysty-plastyka Grzegorza Radeckiego, prezentowanych na okładce. Wewnątrz numeru znajduje się również wywiad z nim, tuż obok wywiadu z awangardowym kompozytorem amerykańskim, Glennem Branca. Pozostała zawartość numeru poświęcona jest w zdecydowanej większości naukom poznawczym. Można więc zapytać, czy nie obawiamy się efektu nieusprawiedliwionego cięcia, wręcz dysonansu między treściami naukowo-filozoficznymi a zaproszeniem tu artystów – i to nie do badań, ale do rozmowy.

Nie sądzimy, aby owa regularna obecność artystów w numerach naszego czasopisma rzucała cień na naukowy profil *Avantu*. Jednak nie pełni ona również roli arbitralnego dodatku, pretensjonalnej atrakcji mającej jedynie ożywić bardziej „poważną”, selekcjonowaną i recenzowaną całość. Spójrzmy na wywiady z ludźmi nauki, filozofii: zajmująco i profesjonalnie wypowiadają się oni o swojej działalności, argumentują, komentują i polemizują, dając świadectwo efektom własnego poznawania rzeczywistości. Następnie przenieśmy uwagę na rozmowy z muzykami czy malarzami. Wywiady te nie mają być uzupełnieniem ani udoskonaleniem owoców ich działalności, ponieważ ich działalność jest już wszystkim, czym miała być, nie wymaga wytłumaczenia ani usprawiedliwienia. Rozmawiamy z ludźmi, którzy nie potrzebują komentować sedna tego, co tworzą. Ta ich działalność ma jednak swoje zaplecze. Świadczące o jej silnym ucieleśnieniu, zakorzenieniu, usytuowaniu. Nie zapominajmy, że przy okazji ci artyści są w pewnym małym, ale precyzyjnie ważnym zakresie konstruktorami, chemikami, inżynierami, optykami, matematykami, psychologami i tak dalej. Mają własne warsztaty i własne laboratoria, jedno- lub więcej-osobowe. Dopuszczając nas tam, pozwalają na rodzaj eksperymentu. Konstruowanego za każdym razem od podstaw, ponieważ różny jest stosu-

nek tych twórców do własnej działalności, my natomiast nieustannie czerpiemy naukę z własnych potknięć przy tych rozmowach. To karkołomne momentami przedsięwzięcie uważamy za wystarczająco atrakcyjne poznawczo, by dało się efektywnie prezentować w kontekście filozofii i nauk.

Wróćmy do zawartości numeru. Otwiera go błyskotliwy, momentami prowokacyjny wywiad z J. Kevinem O'Reganem – między innymi w kontekście jego wydanej właśnie książki, a tym samym bieżących konkluzji badawczych. Bardzo cieszymy się z kontrpunktu poznawczego, jaki stworzył Aaron Sloman, komentując wypowiedzi Ricka Grusha z poprzedniego numeru, a jednocześnie zapoznając nas z własną pracą. Mamy nadzieję podtrzymywać taki stan opozycji w przyszłych numerach. Tytuł wywiadu *Od Vareli do innej fenomenologii* nie oddaje konsekwentnej i polemicznej przenikliwości zawartej w rozmowie z Shaunem Gallagherem; prezentujemy także jego tekst poświęcony związkom między hermeneutyką a naukami kognitywnymi. W kontekście wspomnianych wyżej naukowców przedstawiamy również komentarze między innymi takich specjalistów jak Marcin Miłkowski i Andrzej Kapusta. Wspomnieliśmy już o dwóch wywiadach: z plastykiem oraz muzykiem. Pewnym kolejnym eksperymentem – tym razem wobec czytelnika – jest tutaj tekst Antonio Incampo. Całość uzupełniają: dodatkowy artykuł oraz recenzja.

Chcielibyśmy tutaj również podziękować za szczególną pomoc, współpracę i życzliwość prof. Aaronowi Slomanowi oraz Zarządowi *Ośrodka Badań Filozoficznych* (Warszawa).

Redaktorzy

Toruń–Warszawa–Liverpool, wrzesień 2011